

Przygotowanie podłoża:

Na etapie przygotowawczym należy dokonać demontażu rynien, rur spustowych, obróbek blacharskich i parapetów. Skuć dokładnie stare tynki. Sprawdzić nośność i równość podłoża. Podłoże przewidziane do mocowania systemów musi być stabilne, równe o dostatecznej nośności, wolne od zanieczyszczeń zmniejszających przyczepność zaprawy klejącej (np. kurzu, pyłu) i łuszczących się powłok malarskich czy też wypraw.

W przypadku ścian o nierównych powierzchniach należy:

- do 2 cm należy zastosować zaprawę wyrównującą
- do 4 cm zastosować płyty izolacyjne o różnych grubościach i gruboziarnistym papierem ściernym zeszlifować nierówności

Na tak przygotowane podłoże można kleić płyty.

Materiał izolacyjny:

Jako materiał termoizolacyjny zaprojektowano płyty styropianowe EPS 70 o klasie odporności na ogień co najmniej E wg normy PN-EN13163/2004 „Wyroby do izolacji cieplnej w budownictwie – Wyroby ze styropianu (EPS) produkowane fabrycznie – Specyfikacja” Materiał o zwartej strukturze i krawędziach bez wyszczerbień i wyłamań. Należy ocieplić zewnętrzne powierzchnie otworów okiennych. Ze względów technicznych izolacja tam musi mieć mniejszą grubość niż izolacja układana na ścianach (nie może przekroczyć szerokości ościeży, leczy nie powinna być mniejsza niż 2 cm).

Mocowanie izolacji:

Rozpoczynając układanie izolacji termicznej nie wolno zapomnieć o wykonaniu dylatacji (kilkucentymetrowej szczeliny między gruntem a pierwszym rzędem styropianu), która zabezpieczy elewację przed zniszczeniem na skutek parcia gruntu na styropian. W pierwszej kolejności do muru przymocowuje się listwę prowadnicę (na której oprze się pierwszy rząd płyt), którą następnie przykrywa się siatką zbrojeniową. Siatka powinna wystawać na ok. 10 cm ponad prowadnicę, od dołu zaś należy ją wypuścić na około 20 cm.

Do mocowania płyt izolacyjnych należy używać zaprawy elastycznej wiążącej, którą nanosi się na płyty metodą pasmowo – punktową. Pasma o szerokości 3 – 4 cm powinny być rozprowadzone w odległości 3 cm od brzegu płyty. Pasma powinny być zamknięte na obwodzie. W środku płyty zaprawę nakłada się w formie placków o średnicy 8 cm. Placki powinny zajmować minimum 40% powierzchni płyty (10 – 12 szt./płytę). Pasma jest sprawą bardzo istotną, gdyż zapobiega niekontrolowanym ruchom powietrza między płytami styropianowymi a ścianą.

Płyty z masą klejącą należy przyłożyć do ściany i dokładnie dosunąć do płyt wcześniej zamocowanych.

W przypadku nierówności, powierzchnię styropianu przed kołkowaniem należy wyrównać przez przetarcie papierem ściernym i dokładnie oczyścić. W wypadkach uzasadnionego zastosowania łączników rozprężnych ich główki nie mogą wystawać poza powierzchnię płyt. Minimalna głębokość osadzenia łączników 6 cm.

Zbrojenie siatki:

Po przynajmniej 3-ch dniach od przymocowania styropianu do ścian, nanosi się na płyty 3 mm warstwę masy klejącej. W nią wciska się napiętą siatkę zbrojącą z włókna szklanego, fabrycznie zaimpregnowaną środkami uodpornionymi na działanie alkaliów. Sąsiednie pasy siatki zbrojącej łączy się na 10-centymetrowy zakład. Po wtopieniu siatki całą powierzchnię pokrywa się cienką 1-milimetrową warstwą masy klejącej. Jej powierzchnia musi być równa i gładka.